

Hans Erich Bödeker a 18. századi európai kultúrtörténet, kultúrkapcsolatok és mentalitás-történet kutatásának Európában és Európán kívül is általánosan elismert szaktekintélye, jelenleg a berlini Max-Planck Institut für Wissenschaftsgeschichte tudományos munkatársa. Hans Erich Bödeker 1944-ben született Bielefeldben, egyetemi tanulmányait 1967 és 1973 között Bochumban a Ruhr-Universität történelem, romanisztika, filozófia szakán végezte. Ezen az egyetemen szerzett doktori fokozatot 1983-ban Rudolf Vierhaus professzor tanítványaként. 1977-től Európa egyik legnevesebb történeti intézetének, a Göttingenben működő Max-Planck Institut für Geschichte tudományos munkatársa, számos német és nemzetközi kutatási projekt vezetője több évtizeden keresztül, az intézet 2006-ban bekövetkezett bezárásáig. Tudományos tevékenységében a felvilágosodás kutatásának elméleti, módszertani kérdésein kívül kiemelten fontos területek: a kora újkor tudománytörténete, a 18. századi kommunikáció társadalomtörténete, kora újkori alfabetizáció és oktatásügy, a zenehallgatás és zenei élet kultúrtörténete, kora újkori könyv- és olvasástörténet. Több éves kutatási programok keretében éveken át dolgozott együtt az európai és német történetírás kiemelkedő személyiségeivel, köztük a belga Roland Mortier-val, az angol Quentin Skinner-rel, Ernst Hinrichs, Christoph Hellmuth Mahling német professzorokkal.

Az európai tudományos életben való aktív részvételét, tudományszervezői tevékenységét számos tudományos intézményben és szervezetben betöltött elnökségi és tanácsadói tisztségei is híven tükrözik. Többek között 1991-től 1993-ig elnökségi tagja volt Halle-Wittenbergben a Martin Luther egyetemen működő Európai Felvilágosodás és Pietizmus Kutató Központnak (Europäisches Zentrum für Aufklärungs- und Pietismusforschung der Martin-Luther Universität), 1989 és 1996 között a wolfenbütteli könyvtörténeti munkacsoportnak (Wolfenbüttler Arbeitskreis für Buchgeschichte), 1994 óta foglal helyet a szintén Wolfenbüttelben működő Lessing Akadémia (Lessing Akademie Wolfenbüttel) elnökségében, ugyanígy 1996 óta a párizsi Institut d'Histoire Moderne et Contemporaine tudományos tanácsadói testületében.

Német, francia és angol nyelvű könyvei, kiadványai, társszerzőkkel írt munkái alapműveknek számítanak a kora újkori és felvilágosodás kori kutatásokban és az egyetemi oktatásban egyaránt. Hans Erich Bödeker ugyanakkor nem csak kutatói és tudományszervezői tevékenységével tett szert méltán nemzetközi hírnévre, hanem egyetemi oktatóként is. Több németországi egyetem mellett, tekintélyes francia, holland, olasz és amerikai egyetemek, posztgraduális oktatóközpontok vendégprofesszora és megívott előadója is volt.

Hans Erich Bödeker, aki a göttingeni egyetem történetének, és múltbéli európai kulturális kisugárzásának is elismert kutatója, kitüntetett figyelmet szentelt Göttingen és a Magyarország 18. században különösen meghatározó kapcsolatainak. Meghatározó szerepet játszott abban, hogy Göttingen és a magyar szellemi élet kapcsolatai az 1980-as évek derekán újraéledtek és elmélyültek. A Max-Planck Institut für Geschichte fennállásának utolsó 20 évében – az intézetet hosszú időn át igazgató Rudolf Vierhaus professzor mellett – ő tett legtöbbet azért, hogy közel ötven magyar ösztöndíjas tölthetett el egy vagy több hónapot ebben az egyik legnevesebb németországi történeti intézetben. A magyar ösztöndíjasok általa kiemelten támogatott göttingeni kutatásai nyomán komoly értékekkel gazdagodott a magyar történet- és irodalomtudomány.

De nem csak a magyar kutatók göttingeni tanulmányútjait egyengette és tartott fenn különösen jó szakmai és emberi kapcsolatokat a magyarországi ösztöndíjasokkal, hanem Magyarországon is „ápolta” a német-magyar kultúrkapcsolatokat. Tudósként 1987-ben járt először Budapesten, amikor H. Balázs Éva professzor meghívására részt vett az akkor Magyarországon rendezett hetedik nemzetközi felvilágosodás kongresszuson. Ezt követően rendszeresen tartott előadásokat egyetemünkön és a történettudomány több más kutató- és oktatóműhelyeiben, mint a Central European University, a Collegium Budapest, az MTA Történettudományi Intézete. Magyarország és különösen egyetemünk iránti elkötelezettségét mutatja, hogy az ő szervezőmunkájának köszönhetően 2007 tavaszán a Történeti Intézet könyvtára mintegy 3000 kötettel gazdagodott. A kötetek részben saját, részben Rudolf Vierhaus gyűjteményéből, részben pedig a Max-Planck Institut für Geschichte

kiadványsorozatából kerültek egyetemünkre, egyedülálló kora újkori egyetemes történeti különgyűjteményt képezve.

Hans Erich Bödeker fent felsorolt érdemeinek, kiemelkedő kutatói és oktatói kvalitásainak méltó elismerése a doctor et professor honoris causa cím odaítélése. A Göttingent megjárt történészek számára pedig külön megtiszteltetés és öröm, hogy őt az ELTE Bölcsészettudományi Karának tiszteletbeli doktorai között köszönhetjük.

Mindezek alapján én Dr. Dezső Tamás, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának dékánja, mint felavató, tisztemnél fogva, a tudománya és szakmai tevékenysége jutalmául Önt, Hans Erich Bödeker professzor úr, a bölcsészettudomány honoris causa doktorává avatom és felruházom mindazokkal a jogokkal, amelyek a törvény és a szokások erejénél fogva a díszdoktorokat megilletik. Kívánom, hogy az egyetemünk által adományozható legmagasabb kitüntetés birtokában még hosszú ideig fejtsse ki áldásos tevékenységét hazája, az emberiség és immár egyetemünk javára is.

Úgy legyen!